

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 108 (4301)

Anykščiai

1981 m. rugsėjo mėn. 12 d.

Kaina 2 kap.

TSKP Centro Komitete, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume, TSRS Ministrų Taryboje ir Visasąjunginėje Profesinių Sąjungų Centro Taryboje

Sutinkamai su partijos XXVI suvažiavimo patvirtinta socialine programa TSKP Centro Komitetas, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas, TSRS Ministrų Taryba ir Visasąjunginė Profesinių Sąjungų Centro Taryba priėmė nutarimą dėl priemonių valstybės pagalbai šeimoms, turinčioms vaikų, stiprinti ir gyventojų pensijiniam aprūpinimui toliau gerinti įgyvendinimo tvarkos ir terminų.

Dirbančioms motinoms, turinčioms bendrą ne mažesnę kaip vienerių metų darbo stažą, taip pat moterims, kurios mokosi, pasitraukusios iš gamybos, įvedamos iš dalies apmokamos atostogos kūdikiui prižiūrėti, kol jam sukaks vienerių metų, apmokant atostogas šalies Toliųjų Rytų, Sibiro rajonuose ir Siaurės rajonuose 50 rublių per mėnesį, o kituose rajonuose — 35 rublius per mėnesį, taip pat papildomos atostogos, nemokant darbo užmokesčio, kūdikiui prižiūrėti, kol jam sukaks pusantro metų, tokiais terminais:

Toliųjų Rytų ir Sibiro rajonuose, šalies Siaurės rajonuose (Karelijos ATSR ir Komijos ATSR, Archangelsko, Murmansko srityse), taip pat Vologdos, Novgorodo ir Pskovo srityse (apmokant atostogas šiose srityse pagal

normas, numatytas šalies Siaurės rajonams) — nuo 1981 m. lapkričio 1 d.;

kituose RTFSR rajonuose, Ukrainos, Baltarusijos, Moldavijos ir Pabaltijos respublikų rajonuose — nuo 1982 m. lapkričio 1 d.;

Kazachstano, Vidurinės Azijos ir Užkaukazės rajonuose — nuo 1983 m. lapkričio 1 d.

Tais pačiais terminais ir tuose pačiuose rajonuose įvedamas valstybinės vienkartinės pašalpos išmokėjimas motinoms, kurios dirba arba mokosi, pasitraukusios iš gamybos, — 50 rublių, gimus pirmajam kūdikiui, ir 100 rublių, gimus antrajam ir trečiajam kūdikiui.

Nuo 1981 metų dirbančioms moterims, turinčioms du ir daugiau iki 12 metų amžiaus vaikų, suteikiamos papildomos 3 dienų apmokamos atostogos.

Nuo 1981 m. gruodžio 1 d. padidinama valstybės pašalpa vienišoms motinoms iki 20 rublių per mėnesį už kiekvieną kūdikį, ir ji bus mokama, kol vaikui sukaks 16 metų (moksleiviams, negaunantiems stipendijos, — 18 metų).

Nuo 1981 m. lapkričio 1 d. padidinamos minimalios pensijos, nustatytos pagal TSRS valstybinių pensijų įstatymą:

I grupės invalidumo pensijos ir maitintojo netekimo pensijos trims ar daugiau nedarbingiems jų šeimos nariams — iki 75 rublių per mėnesį;

senatvės, II grupės invalidumo ir maitintojo netekimo pensijos dviem nedarbingiems jų šeimos nariams — iki 50 rublių per mėnesį;

III grupės invalidumo dėl bendro susirgimo pensijos — iki 26 rublių, dėl susižalojimo darbe arba profesinio su-

Svečiuose — politšvietimo organizatoriai

Gerindami politinio ir ekonominio mokymo kokybę, jo efektyvumą, anykštiečiai yra sukaupę nemažą patirtį, su kuria susipažinti trečiadienį buvo atvykę respublikinio seminaro dalyviai, LKP rajonų bei miestų komitetų politinio švietimo kabinetų vedėjai, lydimi LKP CK politinio švietimo namų vedėjo pavaduotojo V. Patecko, konsultantės J. Zalinienės ir „Laiko ir jvykių“ žurnalo redaktoriaus pavaduotojo A. Vasiliausko.

Svečius suliko atsakingi LKP Anykščių rajono komi-

teto darbuotojai. Šio komiteto pirmasis sekretorius J. Peseckas atvykusius supažindino su mūsų rajono žemės ūkio, pramonės, kultūros ir švietimo pasiekimais, atsakė į klausimus.

Politinio švietimo kabinetų vedėjus su LKP Anykščių rajono komiteto politinio švietimo kabineto veikla, jo materialine baze supažindino LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailydė ir šio kabineto vedėja A. Jaknienienė.

Politšvietimo organizatoriai lankėsi vyvo pramonės

gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“, „Gintaro“, „Už taiką“, „Vienybės“, „Aukštakalnio“ kolūkių, J. Biliūno vidurinės mokyklos politinio švietimo kabinetuose.

Aptarę išvykos rezultatus, pasidaliję darbo patirtimi, svečiai dalyvavo ekskursijoje po Anykščių rajono literatūrines vietas. „K. d.“ inf.

Į VALSTYBĖS ARUODUS

Sektiną pavyzdį kitiems mūsų rajono žemės ūkio darbuotojams rodo Jakšiškių tarybinio ūkio žemdirbiai, stengdamiesi garbingai įvykdyti grūdų ir bulvių pardavimo valstybei užduotis. Jakšiškiečiai į valstybės aruodus išvežė 511 tonų šiurmo, derliaus grūdų, jų pardavimo planą įvykdė net 139 procentais. Tarybinio ūkio žemdirbiai taip pat realizavo 200 tonų maistui skirtų bulvių ir pristatė 20 tonų bulvių į Ambraziškį krakmolo gamybą. Gana sutartinai organizavę grūdų išvežimo darbus, „Aukštakalnio“ kolūkio ir Sodninkystės tarybinio ūkio žemdirbiai irgi jau atliko patriotinę pareigą Tėvynei, grūdų pardavimo valstybei užduotį įvykdydami 104 procentais.

Į grūdų priėmimo elevatorius šiomis dienomis išlydėjo paskutines automašinas, pakrautas naujojo derliaus grūdais. Raguvėlės tarybinio ūkio ir M. Melnikaitės kolūkio duonos augintojai.

„K. d.“ inf.

PAGRINDINIS DARBŲ KRŪVIS — KOMBAINAMS

Bulvėmis skirtas dirvas kurkliciai rūpestingai įdirbo, pernai iš rudens didžiąją dalį jų patyrė mėsliu ir mineralinėmis trąšomis. Todėl šiose dirvose maža grumstų ir piktžolių, jose užauginta derlių patogu kasti kombainais. Kaip pasakoja šiai augalininkystės šakai vadovaujanti kolūkio agronomė Gražina Zukienė, iš užaugintų 150 ha bulvių kombainais čia planuojama nukasti ne mažiau, kaip keturis penktadalius ploto. Pirmiausia kombainininkai pradėjo doroiti bulvių derlių slėsniausiose, sunkesnėse dirvose. O lengvesniuose priemėliuose, kaip tikimasi, kombainai neklups ir šio mėnesio pabaigoje, jeigu užkluptų ilgesni lietūs.

Sėkmingos buvo pirmosios bulviakasio dienos mechanizatoriui Vytautui Zakarauskui. Per dvi dienas jis prikaskė 67 tonas gumbų. Kasdien šis patyręs kombaino vairuotojas nukasa maždaug po 2 hektarus. Toks darbo našumo rekordas pasiekiamas todėl, kad kombaino transporterius prižiūrintys kolūkiečiai dirba dviem pa-

mainomis. Bulvių derlių dorojantiems mechanizatoriams artimiausiomis dienomis numatyta pristatyti pietus ir darbo vietą.

Trečiadienį, kai mes lankėmės kolūkyje, bulvės buvo kasamos trimis kombainais. Gerai šis darbas sekėsi ir kombainų vairuotojams Vaclovui Lazikiui, Alfonsui Colkai, Derliui vežti į sandėlį buvo pasitelkti 6 traktoriai su priekabomis.

Kombainais iš laukų surenkamas praktiškai visas užaugintas gumbų derlius. Neatsitiktinai Kurklių kolūkyje bulvių derlingumas siekia 16–17 tonų iš kiekvieno hektaro: tai vienas geriausių šios srities rodiklių rajone. Tiesa, nedidelė dalį gumbų kombainai išbarsto dirvos paviršiuje. Mums lankantis, jų rinkimas dar nebuvo organizuotas. Siam tikslui kolūkyje truksta darbo rankų. Todėl tikslinga gumbų rinkimui nedelsiant pasitelkti moksleivius.

Įtemptas darbmetis šiomis dienomis kolūkio, bulvių saugykloje. Visi iš laukų atvežti gumbai čia rūšiuojami. Šį darbą kruopščiai atlieka

kolūkiečiai Bronė Paukštienė, Emilė Sapolienė, Elena Sapolienė. Rūšiavimo technika taip surikiuota, kad gumbai suskirstomi į dvi frakcijas: tinkamą maistui ir smulkesnį. Dabar pagrindinis kolūkio specialistų rūpestis — kuo sparčiau įvykdyti maistinių bulvių realizavimo užduotį. Šios frakcijos gumbai pilami į maišus ir kasdien vežami į Rokiškio supirkimo punktą 3–6 omis automašinomis. Pildami šias bulves į maišus ir jas kraudami, triūsia daug vyrų. Iš tiesų, pribrėdo reikalus peržiūrėti maistinių bulvių paruošimo pardavimui standartus. Kolūkiečiai išvengtų daug nereikalingo darbo, jei galėtų palaidus gumbus mechanizuotai krauti ir transporto priemonės. Juos išfasuoti į tam tikrą tarą būtų galima, esant reikalui, prekybos ar maisto pramonės įmonėse.

Sutelkę pastangas maistinių bulvių realizavimui, kurkliciai nepakankamai išrūšiuoja sėklai skirtas bulves: jų frakcijoje pasitaiko mažyčių gumbelių. Tokią sėklą sunku būtų tolygiai išsodinti. Agronomė G. Zukienė žada po keleto dienų organizuoti gumbų rūšiavimą lauke prie sandėlio. Tada

sėklai skirtos bulvės bus tiksliau iškalibruojamos, o smulkiosios atskiriamos į pašarinę frakciją. Pastangos, įdėtos kruopštesniam bulvių sėklos rūšiavimui, atsimokės ateinančiais metais gausniau gumbų derliumi.

Prieš pradėdant bulviakasi, kolūkyje iš anksto pasirūpinta nupjauti bulvienojus. Todėl Vilijos bulvių gumbai čia pribrėdę, išvengiama jų pažeidimo kasant ir rūšiuojant. Įjungus saugykloje ventiliatorius, gumbai pravėdinami ir todėl turėtų neblogai laikytis per žiemą. Saugyklos sienos, kad nesiskverbtų šaltis, iš anksto apklotos presuotais šiaudais.

Specializavęsi bulvių auginimui, Kurklių kolūkio žemdirbiai iš esmės sėkmingai pasiruošę jų derliaus mechanizuotam dorojimui. Efektyviai panaudojant kombainus, bulviakasyje mažiau reikia darbo rankų, beveik nelieta gumbų dirvoje. Tai sėkmingas pavyzdys ir kitiems rajono ūkiams, auginantiems stambesnius bulvių masyvus.

R. Bielskis
Rajon žemės ūkio valdybos
vyr. agronomas,
D. Binkys
„K. d.“ koresp.

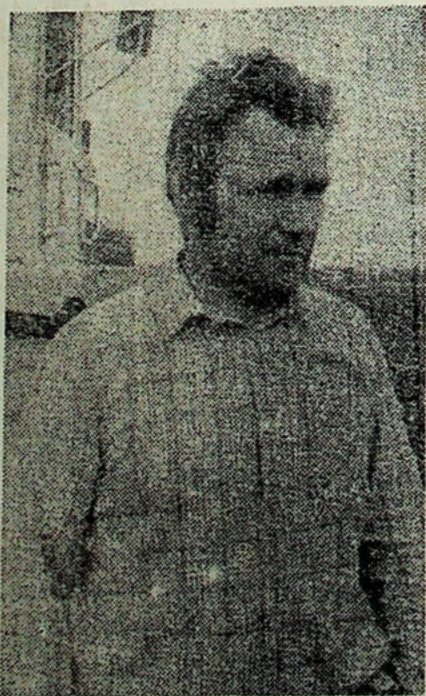
Rudeninio arimo baruose

Atstūgus la-
capjūtės įkar-
čiui, Elmininkų
bandymų sto-
ties eksperimenti-
niame ūkyje
sparčiai aramos
dirvos. Kasdien
į rudens laukus
energogalingus
K-700 ir T-150
išvairuoja Jonas
Zvirblis ir Algis
Girskus, vikšri-
nius — Mečisto-
vas Bužinskas ir
Vibinas Galvo-
kas.

Kaip papasa-
kojo ūkio direk-
toriaus pava-
duotojas gamy-
bos reikolams
Vytautas Pavil-
lanskas, upatin-
gas dėmesys
skiriamas artojų
socialistiniam
lenktyniavimui,
jų skatinimui.
Rezultatai bus
sumuojami ir
pikiama gairė kas dešimt dienų.

Darbai palankiomis dienomis ūkyje suariama iki 50 hektarų dirvų.

J. Jurevičiaus nuotraukos: vienas darbščiausių el-
mininkiečių artojų Algis Girskus.

Darbštuoliams — pagarba, apsileidėjams — nepakantumo aplinka

„Lenino keliu“ kolūkio valdyba, pirminė partinė bei visuomeninės organizacijos didelį dėmesį skiria socialistinio lenktyniavimo organizavimui, darbo pirmųjų moraliniam bei materialiniam skatinimui. Kasmet peržiūrimi ir papildomi socialistinio lenktyniavimo nuostatai, numatomos vis įdomesnės, įspūdingesnės pirmųjų skatinimo priemonės. Klekviene ketvirtį susumuojami socialistinio lenktyniavimo rezultatai, iškilmingoje aplinkoje, dalyvaujant visiems kolūkio nariams, geriausiems mechanizatoriams, valruotojams, lauko darbininkams, statybininkams, karvų melžėjams ir kitiems darbuotojams įteikiamos piniginės premijos, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų diplomai, padėkos arba garbės raštai, specialiai pagaminti kolūkio atminimo medaliai. Geriausiųjų pavarde yra įrašomos į kolūkio šlovės knygą, darbo veteranams suteikiami nusipelnusiųjų kolūkiečių vardai. Ne kartą buvo gražiai pagerbti mechanizatoriai Bronius Kovas, Jurgis Raščius, Rimantas Kanišauskas, Jonas Bieļāušis, Petras Buzėnas, valruotojai Povilas Rimkus, Petras Jasaitis, gyvulininkystės fermų darbuotojai Elena Skadlenė, Stasė Jasulionienė, laukininkystėje darbštumu pasižymėję Bronė Paršionienė, Jonas Paršionis, Jurgas Pečiūraitis, kurie savo pareigumu ir stropumu rodo sektiną pavyzdį kitiems kolektyvo nariams.

Praėjusiais metais vien socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų skatinimui buvo panaudota daugiau kaip šeši tūkstančiai rublių. Be to, sąžiningai dirbusiems visus metus žemdirbiams išmokami priedai už darbo stažą, premijos už ūkiskaitą. Vien praeitais metais kolūkyje buvo išmokėta už darbo stažą daugiau kaip trisdešimt tūkstančių rublių, o už ūkiskaitą — dešimt tūkstančių rublių.

Premijos, įvairios taikomos priemonės ir moralinio skatinimo priemonės skatina žmones dar geriau, sąžiningiau trintis gimtojo kolūkio laukuose, gyvulininkystės fermose ar kituose darbo baruose. Žinoma, ir ateltyje reikės dar ieškoti ir efektyviau panaudoti įvairias socialistinio lenktyniavimo formas darbo pirmųjų deramam pagerbinimui.

Na, o kaip su tais, kurie dar dažnokai linkę draugau-

ti su svaigalių taurele, kurie yra abejingi sąžiningam darbui? Tokių, tiesa, ūkyje yra visai nedaug, tačiau jie savo netinkamais poelgiais nedaro garbės darbščiam „Lenino keliu“ kolūkio žemdirbių kolektyvui. Todėl į klekviene darbo drausmės ar viešosios tvarkos pažeidimą ūkyje reaguojama gana reikliai, pažeidėjams stengiamasi kolektyve sudaryti nepakantumo aplinką. Kolūkio valdybos posėdžiuose svarstomas pažeidėjų elgesys, o specialistai bei padalinių vadovai sistemingai pateikia raportus apie vieną ar kitą pastebėtą pažeidimą. Kad kolektyvo nariai geriau žinotų, kokios buvo taikomos priemonės pažeidėjų atžvilgiu, — tam tikslui kolūkio valdybos nutarimu nuorašai iškabinami ūkio administracijos pastate, dispečerinėje, apie tai pranešama vykstančių gamybinų susirinkimų metu. Kovojant prieš pažeidimus stengiamės panaudoti ir satyrinius slenkaikraščius. Kartais pakanka draugiško pokalbio, pastabos, ir darbuotojas, įvykdęs kokį nors smulkų pažeidimą, supranta savo klaidą, stengiasi sąžiningai dirbti. Tačiau yra ir tokių, kurie pažeidimus daro nuolat ir nereaguoja į jokias jiems taikomas poveikio priemones. Šių atžvilgiu tenka imtis griežtesnių poveikio priemonių. Darbo drausmės pažeidėjams, kaip taisyklė, sumazinamos priemonės už darbo stažą, ūkiskaita. Kai kuriems asmenims nuolatinis girtavimas, pravaikštos kainavos labai brangiai — jie negavo po 160—290 rublių, kuriuos, tinkamai elgdami, jie galėjo gauti už darbo stažą ir ūkiskaitą. Mechanizatorius Rimantas Buzėnas nuolat pažeidinėjo darbo drausmę, girtuokliavo. Jokio pokalbio, taikyti

papėikimai ar kitos hausmės jo nepaveikė. Todėl R. Buzėna teko atleisti iš traktorininko pareigų. Su stikleliu per daug draugavo ir mechanizatorius Valentas Grižas, kuriam taip pat teko pasiūlyti kitą, mažiau apmokamą darbą. Nemažą nerimą kelfančių rūpesčių turėdavome su eksploatacijos inžinieriumi Jonu Tumu. Kažkada buvęs sumanus specialistas, gabus darbuotojas su svaigalių taurele pradėjo draugauti taip dažnai, kad dėl jo kaltės prastovėdavo technika, trukdydavosi darbas, o jis pats išlomis dienomis nesirodydavo darbe. Jokio pokalbio, drausminės nuobaudos nepadėjo šiam darbuotojui grįžti į dorą kelią. Todėl neperšeniausiai J. Tumas buvo atleistas iš eksploatacijos inžinieriaus pareigų, o komunistai, labai reikliai įvertindami tokį partiečio abejingumą ir aplaidumą darbe, pasiūlė pašalinti jį iš TSKP narių. Žinoma, labai skaudu, kai tenka imtis tokių priemonių prieš išsilavinusius žmones, atskingus darbuotojus. Tačiau prie šio kraštutinumo priveda jų netinkamas elgesys, abejinga pažiūra į darbą, visuomeninę veiklą. Jų nenoras įsiklausyti į darbo draugų balsą.

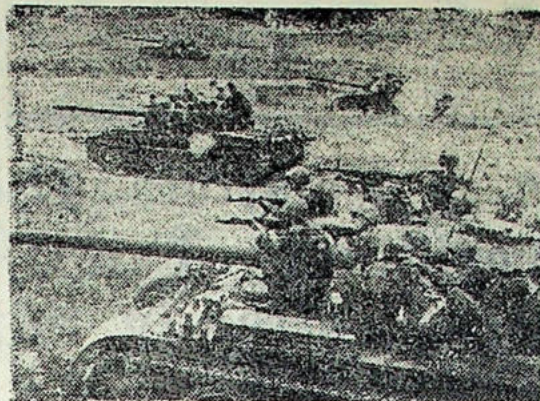
Gerame, darbščių žmonių kolektyve sąžiningus, dorus žmones visuomet lydi pagarba, padėkos žodžiai. Na, o tiems, kurie dar nesupranta sąžiningo darbo sąvokos, ar linkę bičiuliauti su svaigalių stikleliu, tenka ištarti ir griežtesnį žodį bei imtis griežtesnių poveikio priemonių.

VYT. BAGDONAS
„Lenino keliu“ kolūkio pirmininko pavaduotojas politinam-masiniam darbui

Rugsėjo 13 — Tankistų diena

Puikūs pasiekimai

PRIEKARPATĖS RAUDONOSIOS VELIAVOS KARINĖ APYGARDA. Puikiais kovinės ir politinės parengties rezultatais sutinka savo šventę legendinės Samaros-Uljanovo, Berdževo triskart apdovanotos Raudonosios veliavos ordino. Suvarovo ir Bogdano Chmelnickio ordinų molašaulių divizijos tankistai.

Sudėtingomis sąlygomis poligonuose ir tankodromuose dieną ir naktį jie įsisavina sudėtingą meną nugalėti.

NUOTRAUKOSE: savo profesijos meistras dalnyje vadina komjaunuolius (viršutinėje nuotraukoje iš kairės į dešinę) taikytoją A. Achrorovą, mechaniką valruotoją V. Jakobčuką ir taikytoją N. Kučorą. Kairėje — ataka.

V. Pesliako (TASS) nuotr.

Dar vienos pabaigtuvės

Praėjusią savaitę „Už taiką“ kolūkio žemdirbiai baigė linarautį. Nuo 190 hektarų, sumaniai naudodami techniką, visus linus nurovė trys kombainininkai. Socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju pripažintas mechanizatorius Valentas Banys, kuris kasdien nuraudavo vidutiniškai po 8—9 ha linų.

Valdas Raščius ir talkininkaujantys valruotojai iš Autotransporto įmonės Vytautas Platkevičius bei Dalius Baltrukonis 130 tonų stiebelių išvežė iš lauko tiesiai į fabriką. Dabar visi trys valruotojai gabena į Ukmergę jau atsiklojęsčius šiaudelius. Juos kelti ir rišti padeda jaunieji talkininkai iš Kauno politechnikumo.

V. Dikčiuvienė

Pagrindinė sausumos kariuomenės smogiamoji jėga

Tankistų dieną — šventę, įvestą pagerbiant mūsų šlovėingą tankų kariuomenę ir tankų gamintojus, pažymi visa šalis.

Tarybinė tankų kariuomenė nuėjo didvyrišką kelią. Jos atsiradimo ir vystymosi istorija glaudžiai susijusi su V. Lenino vardu, su titaniška Komunistų partijos veikla stiprinant pirmosios pasaulio socialistinės valstybės gynybinį pajėgumą. Sarvuotųjų automobilių būriai ir šarvuotieji traukiniai — Tarybų Sąjungos tankų kariuomenės pirmtakai įrašė daug ryškių puslapių į tarybinės liaudies didvyriškos kovos su baltagvardiečių ir interventų ginkluotosiomis pajėgomis metraštį.

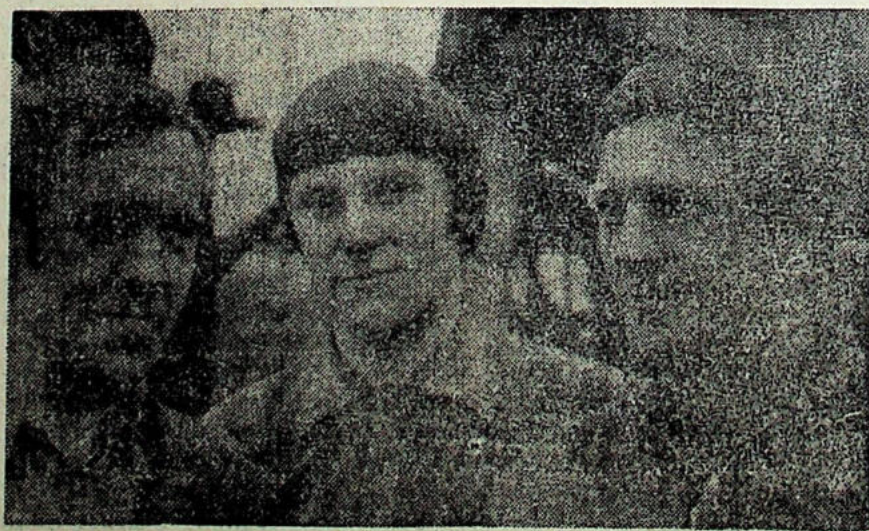
Neblėstančią šlovę pelnė mūsų tankų kariuomenė Didžiojo Tėvynės karo metais. Jos aktyvūs veiksmai buvo labai svarbus visų pagrindinių Tarybinės Armijos operacijų sėkmės veiksnys. Ji parodė nepaprastą atkaklumą gynyboje ir veržliai atakavo.

Dabartinėje TSRS Ginkluotųjų Pajėgų struktūroje tankų kariuomenė, kaip ir karo metais, — pagrindinė sausumos kariuomenės smogiamoji jėga. Turėdama galingus pabūklus, patikimus šarvus, būdama labai mobili, ji gali dieną ir naktį da-

lyvauti aktyviuose koviniuose puolamuosiuose veiksmuose, geriausiai panaudoti branduolinių ir kitokių smūgių rezultatus ir per trumpą laiką pasiekti galutinius mūsų tikslus.

Didelę TSRS tankų kariuomenės kovinę galią lemia labai gera technika ir karių tankistų meistriškumas. Įkvėpti TSKP XXVI suvažiavimo nutarimų, tarybiniai tankistai dar energingiau tobulina savo kovinę parengtį, įgūdžius ir drausmę. Kartu su visa tarybine liaudimi jie gerai supranta, kad partija, vykdydama generalinį kūrmo ir taikos kursą, nuolat rūpinasi šalies gynybos stiprinimu, tuo, kad patikimai būtų ginami didieji socializmo iškovojimai.

Socialistiniame lenktyniavime, kuris prasidėjo armijoje ir laivyne TSKP XXVI suvažiavimo metais dėl pirmaujančios dalies, junginio vardo, tankistai pasiekia gerų laimėjimų — jų gretose daugėja taiklių šaulių ir puikių mašinų vairavimo meistrų, gerų specialistų, mokymosi žymūnų. Kartu su visais TSRS Ginkluotųjų Pajėgų, broliškų armijų kariais tarybiniai tankistai visada yra budrūs, visada yra pasiruošę duoti triuškinantį atkirtį bet kuriam agresoriui.

Ukmergės kelių statybos valdyboje Nr. 2 Riklių asfaltbetonio cechą pripažintą geriausiu. Čia pagaminta per 16000 tonų asfaltbetonio, kurio didžioji dalis paklota mūsų rajono keliuose ir gatvėse.

Socialistiniame lenktyniavime pirmūnų tarpe — Didžiojo Tėvynės karo veteranas, betonuotojas Alfonsas Aviža, dienos išdūrio normas vykdančias 140 procentų, asfaltbetonio maišyklės operatorius Pranas Butkus, asfaltbetonio klojėjas Petras Žiukas ir daugelis kitų.

J. JUNEVIČIAUS nuotraukoje: asfaltbetonio maišyklės operatoriai Vytautas Žižnauškas, Kazimieras Auglys ir brigadininkas Pranas Butkus.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

ROBERTAS BALTUŠNIKAS

ŠVENTOJI TIES ANYKŠČIAIS

Be išlygų traukos paklusęs valiai,
Vis didindama greitį sraunuma,
Kriokliu putotū, drąsesniu už svają,
Ant akmenų nusirita staiga.

O čia ji užauja, fontanai čiažo,
Pakilę bangos stojasi plestu...
Siek tiek žemiau — su akmenėliais žaidžia,
Praradus galią savo vandenų.

Rami užklysta į versmėtą slėnį,
Akimirka sustingsta platumu
Atokvėpiui po įnirtingo šėlo.

Prigludus teliuskujas lig kraštų,
Purienų pievą šaltinėlis vilgo,
Saknis kilnoja jo tyra srovė.
Aukštų krantų Sventosios išsilgęs,
Palūkurilavęs upėn nugurgės.

O kai lopšinė kranto šilas klegia,
Sešėliai upę žargsto vakare,
Ji balkšo rūko glėbyje užmiega
Zvirgzdėtam įsilaisius patale.

Užburtu akmeniu viršun išplaukia
Mėnulis iš gėmės su aušrine.
Kiekvieną rytmetį suveltus plaukus
Skalauja rugiagėlių rasoje.

O gal dangaus nusižiūrėjo mėlį,
Kad kasos subangavo mėlynai?
Žiedų įpynt ten ar tik ne vėjas,
Abipus upės žydintys linal?

Lieknių pušelių šlamesį pamilus,
Nuraibuliuoja ošiančių šilu.
Kuprotą kalvą perplėšus išnyra...
Aukštai liepsnėja sklauterės krantų.

Vandens peiliu nurėžė storą dangą.
Po juo — suakmenėjusi žuvis,
Mamuto iltis, bočių būsto anglys, —
Tėkmės kartų ir amžių atspindys.

Apkloja speigas. Duburius ir vingius
Apkloja begaline baltuma.
Ir po sniegais alsavimas jos girdis,
Ir po ledų storiausiu — ji gyva.

Ižu vėl nučiužens šiaurys pabalęs,
Sventosios laiptais — amžina vaga.
Pavasariu sušniokš broliukas Varius,
Suverpetuos sesutė Anykšta.

Konkursui „Žmogus — žemės šeimininkas“

Jau seniai ruošiausi parašyti apie šį jauną, tvirtai suręstą, kupiną energijos vaikina. Tačiau vos užsinišus, kad noriu laikraščio puslapiuose parodyti jį kaip gerą Kurklių kolūkio mechanizatorių, sėsdavo ant motociklo, pasiteisindamas laiko neturėjimu. „Gal kada kitą sykį...“ Visa laimė, kad pažinojau Virgaudą iš tų dienų, kuomet jis su savo vienmečiais sutikdavo mane klasėje mandagiu pasisveikinimu. Virš dviejų dešimčių jaunuolių ir merginų kartu su Virgaudu senokai paskutinį kartą užvėrė mokyklos duris. Tačiau kažkodėl tik apie jį vis knietėjo papasakoti laikraščio skaitytojams. Kartą vis tik pavyko sulaikyti. Šį sykį vėl mokyklos koridoriuje. Mat, Virgaudas turi savo hobi. Netgi po sunkios darbo dienos už traktoriaus ar kombaino vairą, vaikas netingi pabuvo ti smagiame mokinukų būrelyje. Jis vadovauja imtyrininkų sekcijai. Paklaustas, kodėl nepasirinko pedagogo profesijos, tik pečiais gūžtelėjo: „Kas kam skirta. Vieni stovi prie klasės šturvalo, kitiems geriau patinka sukloti galingos mašinos vairą. O kad toji sudėtinga technika paklustų, taipogi reikia ne

tik galvos ant pečių, bet ir valios, ir sumanumo. Jeigu visi darys įrašus klasės žurnale, kas gi augins duoną?“

Po šitokio atsakymo ėmiau ir pažvelgiau į mėlėnų pašnekovo akis. Lyg vėl jose atradęs buvusį mokinį. Tik praaugusį bendraklasius visą galva.

Virgaudo vaikystės prabėgo žaliuose lankose, kur Vi-

nesnis už didmiesčių tvalką. Ir Virinta jam tokia pat plati, nors yra perplaukęs tikrą vandenyną. Matė ne vien žaliasermėges egles, o vėlyje besiplaikstančias palmių viršūnes. Už nepriklausomą darbą buvo apdovanotas ke-
lialapiu į Laisvės salą. Sugrįžęs iš Kubos, turėjo ką papasakoti draugams, bendradarbiams. O kaip žvilgėjo vaikų akutės, išvydusios užjūrio kriauklių kolekciją...

Kęst. Arlauskas

Tiesus kelias

rinta tyliais vasaros vakarais klausosi lakštutės trėlių. Čia ir sugrįžo, bet jau tvirtais vyriškais žingsniais. Nepasuko, neįsiliejo vaikystės kelelis į asfaltu padengtą didelių miestų gatves. Gal todėl, kad tėvai iš mažumės įdiegė meilę auksinei rugio varpai, gimtiesiems laukams. Būna kartais: sugrįžti prie savo kūdikystės upės ir, regis, tokia ji siaurutė... O juk ir tvenkinys pakluonėje kadaise tyvuliavo it vandenynas, ir pamiškės kalva vos ne debesis siekė. Matyt, Virgaudas iš tų tarpo, kuriems beržinės pliauskos dūmelis taip ir liko kvap-

Virgaudas ne tik pasidalijo įspūdžiais iš kelionės, bet ir apdalino Kurklių vidurinės mokyklos mokinius suvenyrais. Ilgai prisimins moksleiviai šį susitikimą.

Nelabai daugiakalbis kolūkio pirmininkas L. Imbrasas, tačiau apie vieną geriausių mechanizatorių nepaigailėjo šiltų žodžių. Tą patį gali išgirsti iš partinės organizacijos sekretoriaus M. Prokofjevo, ūkio specialistų. Išradingas. Sumanus. Kuklus. Jam visuomet patikima naujausia technika. Vadovai žino, jog ji sąžiningose rankose. Iškritus kokiam varž-
leliui, nepuls prie mechani-

ko, o pats stengsis atrasti gedimo priežastį. Supranta, kad mašinos variklį, kaip ir žmogaus širdį, reikia tautoti.

Kurklių vidurinės mokyklos pradinę klasių mokytojos prisimena, jog Virgaudas vaikystėje labai mėgo piešti arklius. Gal ir nenujautė tuomet: jam teks pasibaltuoti galingą traktorių, o žirgelis liks tikrai naiviuose pradinuko piešiniuose.

Žmogus nuo seno stengėsi nugalėti žemės traukos jėgą ir tai jam pavyko. Vienok, kosminiai laivai po kiek laiko grįžta į žydrąją planetą. Savaitgaliais pilni keliai važiuotų. Iš dundantių didmiesčių jie skuba gamtos glėbį, prie savo ištakų, kad pasisemtų naujų jėgų, paliečių pirštams senelio ar tėvo sodintą medį. Kurgi pats skubi, Virgaudai, kiekvieną rytą? Taipogi gamtos glėbį? Taip, atsakys tu. Tik ne išlėtis. Auginti duoną tiems, dundantiems iš miestų. Ir ne vien jiems. Vaikučiams, kurie užėmė mano vietą mokyklos suolo. Ir mokytojams, išleidusiems į gyvenimą. Ir gydytojams, kurie rūpinasi motinos sveikata.

Ruduo. Keičiasi žemės spalvos. Iš žalios ji pereina į varinę, purpurinę. Netruks pasirodyti žiemos balerinos — pirmosios snagės. Paskui vėl upelių čiurlinimas, vėl nauji atspalviai, nauji darbai. Palinkėjime jaunajam komunistui Virgaudui Kavaliauskui, idant jo akyse nuolat atsispindėtų žydri Virintos vandenys. Kad ir toliau tos akys myluotų gimtuosius arimus, vagojamus plieninio žirgo.

Ruošiasi K. Inčėros sukakčiai

Šių metų rugsėjo 25 dieną respublikos literatūrinė visuomenė pažymės lietuvių rašytojo Kazio Inčėros 75-ąsias gimimo metines. Ši jubiliejaus ruošiasi paminėti ir rašytojo žemiečiai — anykštėnai. A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus darbuotojų pastangomis neseniai buvo naujai, pagal mokslinės metodologijos reikalavimus pertvarkyta gimtojoje Vidugiriu vienkienio sodyboje įrengta memorialinė ekspozicija.

Pagrindiniai sukakties iškilnės skirti renginiai vyks Troškūnuose. Vietos vidurinėje mokykloje, kurioje rašytojas mokėsi, jubiliejaus dieną bus atidengta K. Inčėrai skirta ekspozicija. Tą pačią dieną miesto kultūros namuose įvyks didelis literatūrinis vakaras, į kurį pakviesti poetai E. Matuzevičius, A. Drilinga, prozininkas A. Pocius, literatūros kritikai J. Lankutis, V. Galinis. Sventėje taip pat žada dalyvauti grupė Vilniaus teatro aktorių bei kompozitorių. — redakcija painformavo Troškūnų vidurinės mokyklos mokytoja Ona Bartulytė. nenuilstanti rašytojo kūrybinio bei memorialinio palikimo puoselėtoja.

L. Vakarė

Mažo miestelio gyvenimai

Pirmąją autoriaus knygą paprastai imi su nerimu, jeigu atviriau, tai ir su tam tikru nepasitikėjimu. Tačiau prozininko Kęstučio Arlausko apsakymų rinkinys „UŽ TVANKA“ („Vaga“, Vilnius, 1981 m.) mūsų rajono knygynuose tikrai neužsibuvo. Šiuo atveju, tiesos dėlei, negalima nutylėti poros aplinkybių: pirma — K. Arlauską nedaug apsirinkdami galim laikyti tikru čionykščiu, nes jau antras dešimtmetis, kaip jis gyvena ir kuria Kavarske; antra — šio autoriaus kūrybos pavyzdžių dažnas esam skaitytojas „Pergalės“ ir „Svyturio“, „Jaunimo greit“, „Šluotos“ žurnaluose, eilėje respublikinių laikraščių, laime tarpe ir rusų, latvių kalbomis. Kas be ko, šį pavardę, neblogai pažįsta ir „Kolektyvinio darbo“ skaitytojai, nes pastarojo leidinio skaitančiųjų ratui autorius yra patikėjęs ne vieną naujausią savo darbą.

Taigi apie ką pirmoji Kęstučio Arlausko knyga? Kiek ją bevertintum: jokių nežinomų amerikų neatrasį, nes skaitytojas visų pirma kviečiamas kelionėn dažnam mūsų gerai pažįstamais keliais. „Beveik kiekvienas prisimena bent po vieną sau artimą mažą miestelį“. — vieno apsakymo herojaus lūpomis teigia autorius. Man regis, kad būtent tokioje nereto mūsų atminty gyvoje provincijos gyvenimo kasdienybėje ir būtų teisingiausia pradėti

ieškoti iš knygos puslapių padvelkusios viso ilgojo žmogaus gyvenimo paslapties. Neatsitiktinai kone visų aštuoniolikos apsakymų herojus pirmučiausia mąsto apie tai, kas jam rūpi jo būvime. O rūpi ne tokie jau paprasti dalykai: gyvenimo surėdymas ir asmeninės egzistencijos prasmė, kankinanti žmogaus būties mįslė ir troškimas suvokti save. Reikia pasakyti, kad į visa tai neblogai atliepia jau patį pasakojimo maniera, kuriai daugiausia jėgos teikia gyvas santykius su tikrove bei nuoširdus rašančiojo balsas. Beje, pastarajame nesunkiai galima įžiūrėti K. Arlauską turint neabejotiną laudiškai sveiko pasakojimo dovaną. Antai, pati paprasčiausia provincijos kasdienybė žavi savo gyvenimiškumu ir — kas be ko — aukštaitišku aromatu, kuris veikiausiai bus atsiradęs iš jautraus piešiamų realiųjų ir žmonių pažinimo, gyvybingo ryšio su tuo gyvenimu. Tam vėlgi yra savi dėsniniai — K. Arlauskas kilimo nuo Ukmergės, jaunystės metus leido Zelvoje, dabar jau trylika metų gyvena Kavarske. Vadinas, nesunku suprasti, kodėl šio krašto koloritas žymus ne tik knygos veikėjų kalbos manieroje, bet ir pačiame pasakojimo būde, gana dažname humoro intonacijos minkštume.

Dauguma „Užtvankos“

personazų — pagyvenę žmonės, kurių dienos jau slenka vakarop („Stulpas“, „Vaikų darželio širmis“, „Pirties diena“, „Treciukas grįžta su valtimi“, „Bičių nuodai“), tačiau visus juos apjungia gal ne tiek pats noras suvokti save kasdienybės tėkmėje, kiek pulsuojančios gyvybės sklindantis optimizmas, neretai gyvas net akistatoje su neišsispildžiusių vilčių gėla. Kituose gi apsakymuose („Užtvanka“, „Kai skyla gilė“, „Gyvas tėvo tiltas“, „Siandien yra šalta“) pirmąjį vieton labiau išskyla nesukubrioje provincijos gyvenimo tėkmėje itin aiškiai nušvintęs skaudus laiko tekėjimo jūtimas, arba, kitaip tariant, tylus slaptų pajautų prabudimas, kai budri žmogaus siela klausia: kas aš? Juo labiau, kad kai kuriuos savo herojus į knygos puslapius K. Arlauskas atveda jiems nelengvą gyvenimo akimirka. Glaustai reziumuojant, visas rinkinys demonstruoja akiųaidžių norą kūrinių priartinti kuo arčiau gyvenimo. Tik bėda, kad kartais ieškodamas to maksimalaus tikrovės skaidrumo įspūdių, autorius meninį vaizdą padaro, mano supratimu, neturintį trečiojo matmens — gilumos („Patefonas sename name“, „Tvirtas lūžtantis ledas“, dalinai — „Kai skyla gilė“). Kuris apsakymas stipresnis, kuris silpnėnis — palikim spręsti kritikai. Iš esmės visi jie atro-

do neblogai suręsti, na, o stiprumas, žinia, pirmiausia priklauso nuo ar stipriai užkabinta problema, ar aistringai blykstelint minties energija. Norisi pasidžiaugti, jog autorius yra pasiekęs išties aukštos filologinės kultūros, puikiai jaučia gimtosios kalbos žodžio svorį ir spalvą. Netikėtiausi įvaizdžiai, drąsios metaforos jo kūryboje nuskamba natūraliai, frazė aiški, talpi. Siekdamas daugiau reikšmės, neretai kuriamose situacijose atsisako aprašomų dalykų vertinimo, o kitakart neįengia ironijos ar taiklaus humoristinio pastebėjimo. Ir kas itin brangintina, jog viska (suprantama, pagal galimybes) stengiasi daryti apeidamas plika didaktika, mechaniską nūdienos atspindėjimą. Galim spėlioti, kad čia jam nemažai padeda toji aplinkybė, jog K. Arlauskas yra iš tų žmonių, kurių interesų ratas neišsiekia aprėpiamas. Kaip yra prasišaršę, jį traukia išnykusių tautų paslaptys ir tolimųjų galaktikų pasauliai, pakavarskės girių šlamesiai ir šlandieninio žmogaus sielos gėmės. O juk ar ne visa tai naujomis spalvomis ir naujais regėjimais, gal net iki šiol nepatirtomis prasmėmis, nuolat papildo tąjį vidinį pasaulio supratimą, kurį kiekvienas nešamės iš vaikystės, o gal ir iš dar toliau? Prie tuščio popieriaus lapo Kęstučio sakosi sėdęs tik tada, kai

sumanytas kūrinys galutinai išaiškėjęs, išnešiotas. Tada, kam nors iš šalies pažiūrėjus, tikriausiai, turėtų atrodyti, jog jam rašyti lengva, jog pati mūza vedžioja ranką. Bet kaip čia yra iš tikrųjų, tegul lieka paties autoriaus žinioje.

— Kad tik kritika nenupešiotų ūsų, — kaip visad ne be šypsenos, bet tuo pačiu ir su pastebimu jauduliu kalba Kęstutis.

Toji autoriaus nerimastis suprantama, tačiau „talkus sambūvis“ su kritika niekad nebuvo ir vargiai kada bus tikras didelio pripažinimo įrodymas. Ir dar. Kaip sykį yra išsireiškęs liaudies rašytojas Juozas Baltušis, kritika susingtu be nuomonių kovos. Kas be ko, gali būti įvairiai vertinama ir K. Arlausko pirmoji knyga. Gal vieni recenzentai joje kai ko nerą, kiti — kai ko ap-
tiks per daug, tačiau, tikėkim, kad visų pirma tai bus daroma vadovaujantis pagrindiniais nūdienos kritikos kriterijais: kaip dar tvirtiau „įsikibti“ į nuolat kintančią tikrovę, kaip teisingiau ją transformuoti kūryboje.

Labai nuoširdžiai autoriui norisi palinkėti, kad leidykloje ilgai neužsigulėtų atiduotas antrasis rinkinys. Na, o tasai pėdsakas, kurį Kęstučio Arlausko proza paliks mūsų literatūriname gyvenime, pirmiausia, žinia, pareis nuo aistros pažinti pasaulį, nuo atsakomybės už rašomų žodžių tikrumą, sąvitumą, gyvybę.

Laimis Valtonis

Didvyriška profesija

Tirštas rūkas gaubė Piet-ryčių Atlanto rajoną, iš kurio Murmanskio žvejybos traleris „Kontemiras“ perdavė 1 eterį pagalbos šauksmą. Prie jo nuskubėjo Klaipėdos refrižeratorių laivyno bazės gelbėjimo vilkikas „Rambynas“.

Bangų svaidomas „Kontemiras“ buvo patyręs keblią avariją. Perduodant žuvies laimikį į bazę, nuslydo į vandenį pieno lynas ir apvyniojo sraigą. Jūrų laivybės praktikoje tokia avarija paprastai šalinama uosle, doku iškėlus laivą iš vandens. Tačiau velkant tralerį į uostą, žvejai prarastų mažų mažiausia dešimt parų, šalis negautų šimtų tonų žuvies. Nagingi „Rambyno“ vyrai, vyresniojo mechaniko V. Vasiliuko vadovaujami, ryžosi viską padaryti

čia pat, neramiam Atlante. Po dvidešimties įtempto ir pavojingo darbo valandų „Kontemiras“ vėl nuplaukė žvejoti.

„Prityrę „jūros vilkai“, narai ir suvirintojai, šaltkalviai ir dažytojai, o svarbiausia — drąsūs ir ištvermingi žmonės sudaro kapitono V. Cygankovo vadovaujamą „Rambyno“ įgulą. Per daugiau kaip dvidešimt savo plaukiojimo metų šis Klaipėdos refrižeratorių laivyno bazės gelbėjimo vilkikas, yra suteikęs pagalbą šimtams Tarybų šalies ir užsienio laivų. Kartu su „Rambynu“ budri prie žvejų flotilijų arba iškviešti skuba įvairiose pasaulinio vandenyno platumose laivai gelbėti „Kastytis“ ir „Užsispyrėlis“.

VISIEMS ATVIRA NEPTŪNO KARALIJA

Antrąjį milijoną lankytojų dabar registruoja Klaipėdos jūrų muziejus-akvariumas, prieš dvejus metus įsteigtas restauruotoje Koppalio tvirtovėje. Ko tik nėra tarp daugiau kaip penkiolikos tūkstančių eksponatų: jūrų ir vandenynų žuvis, žinduoliai, paukščiai, įvairūs gyvūnai — gyvi arba preparuoti, turtinga kriauklių ir koralų kolekcija, jūrų laivybės istoriją atspindintys laivų modeliai ir navigacijos reikmenys.

Ir tie lankytojai, kurie čia jau yra buvę, suranda naujo, įdomaus. Neseniai žvejybinio tralerio „J. Vareikis“ įgula atvežė muziejui retą tropikų vėžlį. Aviatoriai iš Astrachanės atskraidino didžiulį Kaspijos erškėtį, kurių svoris siekia 50—60 kilogramų, o ilgis — pusantro metro. Motorlaivis „Kapitonas Nesterovas“ iš Kubos pakrančių atgabeno Ka-

ribų jūros gyvūnų. Naujų eksponatų surenka muziejaus darbuotojai, pabuvoję mokslinėse ekspedicijose. Artimiausiu laiku muziejus laukia tropinių vandenų gyvūnų iš Grenados pakrančių, Tolimųjų Rytų faunos atstovų iš Japonų jūros. Baseinuose ir akvariumuose numatoma įkurdinti tropikų ir šaltųjų jūrų žuvis bei žinduolius — jūrų liūtus ir kotikus. Laivybės istorijos skyrių šiemet papildys nauja ekspozicija apie laivų statybą ir remontą Klaipėdos įmonėse. Žvejybos laivų vėteranų aikštelėje restauruojamo vidutinio žvejybos tralerio triumuose įsikurs jaunųjų laivų modeliutojų dirbtuvės. Ateinančiais metais muziejaus lankytojai galės susipažinti ir su dailininkų marinistų bei jūreivių ir žvejų saviveikliniais dailės darbais.

A. Pipiras
ELTOS koresp.

Užsiprenumeruokime naujus leidinius

Kiekvienais metais „Mokslas“ leidykla pateikia teminį planą, kuriame numatoma išleisti įvairi tematikos ir paskirties atžvilgiu literatūra. Mūsų rajono skaitytojams siūlome 1982 metams užsiprenumeruoti keletą vertingų „Mokslas“ leidyklos leidinių:

B. Grabausko monografiją „Lietuvos TSR žemės ūkio socialinis ekonominis vystymas“. (Knyga skiriama vadovaujantiems darbuotojams, ekonomistams).

R. Lekevičiaus „Cheminių mutagenų ir aplinkos už-

teršimas“. (Knyga skiriama biologams, biochemikams, gamtos apsaugos darbuotojams, gydytojams).

R. Bulovo „Elektros mašinų triukšmai ir vibracijos“. (Skiriama inžinieriams, gamybininkams).

K. Ambrozaičio, A. Kaminskio „Klinikinės elektrentegonografijos pagrindai“. (Skiriama gydytojams).

A. Matulaičio, D. Stankaitienės „Imuniniai sutrikimai ir imunomoduliacinė terapija sergant reumatinėmis ligomis“. (Skiriama reumatolo-

gams, terapeutams, farmakologams).

Nemaža vertingų įvairių leidinių 1982 metais numatyta išleisti ir „Minties“ leidykla, net 251 pavadinimo bendru 9,9 mln. egzempliorių tiražu.

Partinio darbuotojo, propagandisto bibliotekėlę vertėtų papildyti S. Lopajevio brošiūra „TSKP XXVI suvažiavimas apie partijos vadovaujančio vaidmens didėjimą“, V. Kašauskienės monografiją „Internacionalinė Tarybų šalies mokytojų šeima“, A. Steponavičiaus leidinius „Ko-

munistinio sąmoningumo ugdymas“ bei A. Skrupskelio sudaryta knyga „Gyvojo žodžio jėga“.

Rekomenduojame užsiprenumeruoti ir kitus „Minties“ leidyklos leidinius, kaip L. Kriukelio „Socialinis ir ekonominis melioracijos efektyvumas“, M. Krejerio, S. Radzevičienės, A. Dambrauskos „Vadovų ir specialistų atestavimas“, J. Misiūno „Liaudies tarėjų knyga“ ir daugeli kitų.

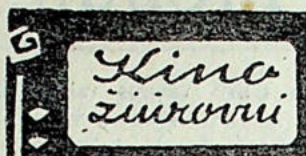
Smulkesnė informacija apie šią prenumeratą teikiama knygyne.

A. Cerniausienė
Anykščių rajoninio knygyno vedėja

ŽINIOS

APIE ŽEMĖS ŪKIO DARBUS RAJONO ŪKIUOSE 1981 M. RUGŠĖJO 10 D.

Ūkio pavadinimas	Nukasta bulvių proc.	Bulvių derlingumas c/ha	Nuimta kuku-rūžių proc.	Rudeninis arimas proc.	Pasėta žiem-kenčių proc.	Ūkio pavadinimas	Nukasta bulvių proc.	Bulvių derlingumas c/ha	Nuimta kuku-rūžių proc.	Rudeninis arimas proc.	Pasėta žiem-kenčių proc.
Andrioniškis	3	125	100	25	45	Skieponys	8	63	59	5	24
„Anykščių žilėlis“	—	—	90	43	35	Surdegis	15	133	69	30	42
„Ateitis“	5	141	64	—	25	Svėdasai	17	150	90	33	72
„Atžalynas“	8	150	69	20	37	„Svyturys“	40	108	78	16	50
„Aukštakalnis“	24	100	66	40	25	„Už taiką“	20	125	100	21	42
„Aušra“	10	140	69	13	38	„Vienybė“	—	—	44	14	22
Cerniachovskio	8	97	59	—	35	Kolūkiuose:	11	114	68	22	41
„Gimtoji žemė“	—	—	42	24	44	Jakšišio t. ūkis	17	111	65	7	43
„Gintaras“	18	100	54	23	67	Naujasodžio t. ūkis	20	145	62	11	19
K. Staro	5	100	63	17	40	Raguvelės t. ūkis	10	90	100	22	81
Kurkliai	8	148	100	16	51	Staškuniškio t. ūkis	—	—	98	28	53
„Lenino keliu“	—	—	62	7	10	Sodininkystės t. ūkis	—	—	86	11	82
Levaniskis	—	—	40	14	54	Elmininkų eksp. ūkis	10	237	50	13	28
M. Melnikaitės	10	75	72	42	39	Valstyb. ūkiuose:	15	161	73	15	47
„Nevėžis“	14	95	100	57	55	RAJONE:	12	127	69	21	42
„Pirmyn į komunizmą“	—	—	100	42	32	Anykščių informacinė skaičiavimo stotis					
„Puntukas“	12	71	90	29	39						

„RUNGTYNES
NUO 9 IKI 9“

Naują spalvotą vaidybinių filmų pastatė žinomas lietuvių kino režisierius Raimon-

das Vabalas pagal jauno rašytojo Ričardo Gavelio scenarijų. Ekrane iškyla talentingo jauno mokslininko Spoko figūra, parodoma jo kova dėl savo idėjų įgyvendinimo prieš tuos, kurie mokslinėje veikloje temato būdą patenkinti savąjį garbės troškimą, padaryti karjerą.

Filme žiūrovai susipažins su isterišku instituto direk-

toriumi, kuris be galo brangino savo kėdę ir su išminingu sektoriaus vadovu, savanoriškai užleidusiam vietą jaunesniam ir gabesniau kolegai, ir su simpatišku jaunuo mokslo fanatiku, ir su karjeristu. Nemaža vietos filme skiriama ir Spoko santykiams su moterimis.

Pagrindinį Spoko vaidmenį sukūrė jaunas Kauno

dramos teatro aktorius Valentinas Masalskis. Kituose vaidmenyse pamatysime P. Steponavičių, G. Karką, H. Kurauską, E. Bajorytę, E. Sulgaitę, A. Surną, latvių aktorę M. Eglitę, rusų aktorę M. Bulgakovą ir kt.

S. Jasiulionienė
Kino direktijos redaktorė

Redaktorius ST. VINCIONAS

Gyventojų dėmesui

Anykščių RVKS paruošų kontora visuose supirkimo punktuose ir visose kaimo parduotuvėse superka maistines, ne mažesnes, kaip 4,5 cm skersmens bulves ir moka už 1 kg 0,20 rub.

Visuose supirkimo punktuose superkamos svogūnų galvutės ir mokama už 1 kg 0,80 rub., česnakai — už 1 kg 2 rub.

Rajono kolektyvinių sodų sodininkai, turintieji atliekamų bet kokių žemės ūkio produktų, prašome kreiptis į savo draugijos pirmininką arba į Paruošų kontorą telefonais 5-12-03, 5-11-61 arba į Paruošų kontoros administraciją, kuri yra Gegužės Pirmosios gatvėje, Duonos kombinato patalpose.

Paruošų kontora

Deklaracija

Nuoširdžiai dėkojame LKP Anykščių rajono komitetui, visoms įstaigoms ir organizacijoms, bendradarbiams, draugams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą tėvelį Aleksą Masiulį Sūnūs ir dukra

PRIMAI KLIMASAUŠKIENEI
Mirus mylimam broliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Anykščių miesto vaikų lopšelio-darželio Nr. 2 darbuotojų kolektyvas

VALERIJAUS USELYTEI
Gilaus liūdesio valandą, tragiškai mirus mylimam broliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

K. Staro kolūkio valdyba ir specialistai

K. Staro kolūkio V. Šuokėnų kiaušinių fermos darbuotojai nuoširdžiai užjautė VALERIJAUS USELYTĘ dėl tragiškos brolio mirties.

Kavarsko visuomeninio maitinimo darbuotojai nuoširdžiai užjautė DANGULĘ BAKSIENĘ dėl jos tėvelio mirties.

PRIMAI KLIMASAUŠKIENEI
Mylimam broliui ANI CETUI mirus, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
Liaudies švietimo skyriaus darbuotojai

Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybės vykdomasis komitetas reiškia gilia užuojautą rajono Tarybos deputatui VALERIJAUS USELYTEI, jos broliui tragiškai mirus.

VANDAI SEMENIENEI
Kartu dalinamės džiaugsmais ir rūpesčiais, teisk pasidalinti ir skausmu, kurį sukėlė mylimo tėvelio mirtis.
Kavarsko miesto 4-tojo parduotuvės darbuotojos

VANDAI SEMENIENEI
Leiskite nors kelias užuojautos žodžius palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui.
Kavarsko miesto P. Cvirkos gatvės namo Nr. 17 gyventojai

Nuoširdžiai užjaučiame PRIMAI KLIMASAUŠKIENĘ, mirus mylimam broliui.
Tamkevičiai, Varbutai, Zukauskai, Butkai

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.260. Užsak. Nr. 1390.
Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius. Pergalės 33. Spaudė Ukmergės spaustuovė J. Janonio 31.
Indeksas 87262.